

“मीठे बच्चे – बाबा समान रूहानी शिक्षक बन । जे बाबाबाट पढेका छौं, त्यो अरूलाई पनि पढाऊ, धारणा छ भने अरूलाई पनि सम्झाएर देखाऊ ।”

प्रश्न:- कुन कुरामा बाबालाई अटल निश्चय छ? बच्चाहरू पनि त्यसमा अटल बन्नु छ?

उत्तर:- बाबालाई ड्रामामा अटल निश्चय छ। बाबा भन्नुहुन्छ- जे बित्यो त्यो ड्रामा। कल्प पहिला जे गरेका थियो त्यही गर्नेछौं। ड्रामाले तिमीलाई तल-माथि गर्न दिदैन। तर अहिलेसम्म बच्चाहरूको अवस्था यस्तो बनेको छैन त्यसैले मुखबाट निस्कन्छ- यस्तो भएको भए यस्तो गर्थे, थाहा भएको भए यो गर्दैनथे... बाबा भन्नुहुन्छ- बितेको कुरालाई याद नगर, अगाडिको लागि पुरुषार्थ गर, अब देखि यस्तो कुनै भूल नहोस्।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा रूहानी बच्चाहरूलाई बसेर सम्झाउनु हुन्छ। बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- म जब आउँछु तब कसैलाई थाहा हुँदैन किनकि म गुप्त छु। गर्भमा पनि जब आत्मीले प्रवेश गर्छ त्यतिबेला प्रवेश भएको कहाँ थाहा हुन्छ र। तिथि-मिति निकाल्न सकिदैन। जब गर्भबाट बाहिर निस्कन्छ तब त्यो तिथि-मिति निस्कन्छ। त्यस्तै बाबाको प्रवेशाकाको तिथि-मिति पनि थाहा हुँदैन, कहिले प्रवेश गर्नुभयो, कहिले रथमा आउनुभयो- केही थाहा हुँदैन। कसैलाई देख्दाम ऊ अलौकिक नशामा जान्थ्यो। सम्झिन्थे केही प्रवेश भएको छ वा केही तागत आएको छ। तागत कहाँबाट आयो? मैले खास कुनै जप-तप त गरेको छैन। यसलाई भनिन्छ गुप्त। तिथि-मिति केही छैन। सूक्ष्मवतनको पनि स्थापना कहिले हुन्छ, यो केही भन्न सकिदैन। मुख्य कुरा हो मनमनाभव। बाबा भन्नुहुन्छ- हे आत्माहरू! तिमीले म आफ्नो बाबालाई बोलाउँछौ- आएर पतितहरूलाई पावन बनाउनुहोस्, पावन दुनियाँ बनाउनुहोस्। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- ड्रामा योजना अनुसार जब मैले आउनु पर्ने हुन्छ, अनि परिवर्तन अवश्य हुन्छ। सत्ययुग देखि जे कुरा बित्यो त्यो फेरि दोहोरिन्छ। सत्ययुग-त्रेता फेरि अवश्य दोहोरिन्छ। सेकेन्ड-सेकेन्ड बित्दै जान्छ। संवत् पनि बित्दै जान्छ। भनिन्छ सत्ययुग बित्यो। देख्न त देखिएन। बाबाले सम्झाउनु भएको छ, तिमीले पार गर्यौ। तिमी पहिला-पहिला मबाट बिछोडिएका हो। यसमा चिन्तन गर्नु छ, कसरी हामीले ८४ जन्म लियौं जुन फेरि हुबहु लिनु पर्छ अर्थात् दुःख र सुखको पार्ट बजाउनु पर्छ। सत्ययुगमा हुन्छ सुख, जब घर पुरानो हुन्छ तब कतैबाट पानी चिहिन, कतैबाट केही भइरहन्छ अनि यसको मर्मत गर्नु पर्छ भन्ने ख्याल आउँछ। जब अति पुरानो हुन्छ तब सम्झिन्छन्- यो घर बस्न लायक छैन। नयाँ दुनियाँको लागि यस्तो भनिदैन। अब तिमी नयाँ दुनियाँमा जान लायक बन्दै छौ। हरेक चीज पहिले नयाँ फेरि पुरानो हुन्छ।

अब तिमी बच्चाहरूमा यो ख्याल आउँछ, अरू कसैले पनि यी कुरालाई बुझ्न सक्दैनन्। गीता रामायण आदि सुनाइरहन्छन्, त्यसैमा व्यस्त रहन्छन्। तिमी हामी पनि यिनै धन्दामा व्यस्त थियौं। अब बाबाले कति समझदार बनाउनु भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू अब यो पुरानो दुनियाँ समाप्त हुँदैछ, अब नयाँ दुनियाँमा जानु छ। यस्तो पनि होइन सबै जान्छन्। सबै मुक्तिधाममा बस्नु, यो पनि कायदा छैन, प्रलय भइहालोस्। तिमीलाई थाहा छ- यो पुरानो दुनियाँ र नयाँ दुनियाँको धेरै कल्याणकारी संगमयुग हो। अब परिवर्तन हुनु छ फेरि शान्तिधाममा जान्छन्। त्यहाँ सुखको भासनाको पनि कुनै कुरा हुँदैन। गायन पनि छ यज्ञमा विघ्न पर्यो, त्यो त परिरहन्छ। कल्पपछि पनि पर्ने छन्। तिमी अहिले पक्का भइसकेका छौ। यो स्थापना विनाशको कुनै सानो काम होइन। विघ्न कुन कुरामा पर्छ? बाबा भन्नुहुन्छ- काम महाशत्रु हो, यसमा नै अत्याचार हुन्छ। द्रौपदीको पनि कुरा छ नि। ब्रह्मचर्यमा नै सारा खिटपिट हुन्छ। सतोप्रधानबाट तमोप्रधान अवश्य बन्नु छ। सिँढी उत्रनु छ। दुनियाँ पुरानो अवश्य हुनु छ। यी सबै कुरालाई तिमीहरूले नै बुझ्दछौ र स्मरण पनि गर्छौ अनि पढेर पढाउनु पनि छ, शिक्षक बन्नु छ। अवश्य ज्ञान बुद्धिमा छ तब त पढेर शिक्षक बन्छन्। फेरि शिक्षकबाट जो सिकेर होसियार हुन्छन् तिनलाई सरकारले पास गर्छन्। तिमी पनि शिक्षक हो। बाबाले तिमीलाई शिक्षक बनाउनु भएको छ। एक शिक्षकले मात्रै के गर्न सक्छन्? तिमी सबै हो रूहानी शिक्षक। त्यसैले बुद्धिमा ज्ञान हुनु पर्छ। ज्ञान त बिलकुल ठीक छ- मनुष्यबाट देवता बन्ने।

तिमी बच्चाहरूले जति बाबालाई याद गर्छौ, त्यति लाइट आउँदै जान्छ। मनुष्यहरूलाई साक्षात्कार भइरहने छ

किनकि आत्मा पवित्र बन्छ नै यादबाट फेरि कसैलाई साक्षात्कार पनि हुन सक्छ। बाबा सहयोगी पनि बस्नु भएको छ, बाबा सधैं बच्चाहरूको सहयोगी हुनु हुन्छ। पढाइमा नम्बरवार छन्। हरेकले आफ्नो बुद्धिबाट बुझ्न सक्छन्—ममा कति धारणा छ? यदि धारणा छ भने कसैलाई सम्झाएर देखाऊ। यो हो धन, धन दिदैनौं भने यिनी सँग धन छ भनेर कसैले पनि मान्दैनन्। धन दान गर्यो भने महादानी भन्छौं। महारथी, महावीर कुरा एउटै हो। सबै समान हुँदैनन्। तिम्रो पासमा कति धेरै आउँछन्। एक-एक सँग बसेर कहाँ मेहनत गरिन्छ र? तिनीहरू त अखबारद्वारा धेरै कुरा सुन्छन् त्यसैले धेरै चम्किन्छन्। फेरि जब तिमी सँग आएर सुन्छन् अनि भन्छन्—हामीले परमतमा आएर के गर्यौं। यहाँ त धेरै राम्रो कुरा छ। एक-एकलाई ठीक गर्नमा मेहनत लाग्छ। यहाँ पनि कति मेहनत लागेको छ। फेरि पनि कोही महारथी, कोही घोडसवार, कोही पैदल सेना। यो ड्रामामा पार्ट छ, यो त बुझेका छौं—आखिर जित त हाम्रो नै हुनु छ, जो कल्प पहिले बनेका थिए उनीहरू नै बन्छन्। पुरुषार्थ त बच्चाहरूले गर्नु नै छ। बाबा राय दिनु हुन्छ सम्झाउने कोसिस गर। पहिला त शिवबाबाको मन्दिरमा गएर सेवा गर। तिमीले सोध्न सक्छौं—यी को हुन्? यस माथि पानी किन चढाउनु हुन्छ? तिमीले राम्ररी जान्दछौं। भनिन्छ—आगो लिन गई अनि मालिक भएर बसी। यो दृष्टान्त पनि तिम्रो नै हो। तिमी जान्छौं जगाउनको लागि। तिमीलाई निमन्त्रण दिएर बोलाउँछन्, अब यस्तो निमन्त्रण आयो भने खुशी हुनु पर्छ। काशी आदिमा ठूला-ठूला पदवी दिन्छन्। भक्तिमा कति धेरै मन्दिर छन्, यो पनि एउटा धन्दा हो। कोही राम्री स्त्रीलाई देखे भने उनलाई गीता कण्ठ गराएर अगाडि बढाउँछन्, फेरि जो कमाइ हुन्छ त्यो मिलिहाल्छ। छन त केही पनि छैन। ऋद्धि-सिद्धि धेरै सिक्छन्। यस्तो स्थानमा जानु पर्छ। तिमी बच्चाहरूले कहिले शास्त्रार्थ गर्नु हुँदैन। तिमीले त गएर बाबाको परिचय दिनु पर्छ। मुक्ति-जीवनमुक्ति दाता एक हुनु हुन्छ उहाँको महिमा गर्नु पर्छ। उनीहरू भन्छन् आफूलाई आत्मा सम्झेर मलाई याद गर। बाँकी मनमनाभवको अर्थ गंगामा गएर स्नान गर्नु होइन। मामेकम्को अर्थ हो म एकलाई याद गर—म प्रतिज्ञा गर्छु—म तिमीलाई सबै पापबाट मुक्त गर्नेछु। जब देखि रावण आएको छ तब देखि पाप सुरु भएको हो। त्यसैले उच्च पद पाउन धेरै पुरुषार्थ गर्नु पर्छ। पदको लागि मनुष्य दिन-रात कति कोसिस गर्छन्, यो पनि पढाइ हो, यसमा कुनै किताब आदि उठाउनु पर्ने कुरा छैन। ८४ को चक्र त बुद्धिमा आइसकेको छ। कुनै ठूलो कुरा होइन। एक-एक जन्मको विस्तार त कहाँ बताउनु हुन्छ र? ८४ जन्म पूरा भयो, अब हामी आत्माहरू फर्केर जानु पर्छ। आत्मा जो पतित बनेको छ, उसलाई पावने अवश्य बन्नु छ। सबैलाई यही भन्दै जाऊ—म एकलाई याद गर। बच्चाहरूले भन्छन् बाबा योगमा रहन सकिदैन। अरे तिमीलाई सम्मुख भनिरहेको छु—मलाई याद गर फेरि योग अक्षर तिमी किन भन्छौं? योग भनेमा तिमी भुल्छौं पनि। बाबालाई याद कसले गर्न सक्दैन। लौकिक माता-पितालाई कसरी याद गर्छौं, यी पनि माता-माता हुन्। यिनले पनि पढ्छन्। सरस्वतीले पनि पढ्छिन्। पढाउनेवाला एक बाबा नै हुनु हुन्छ। तिमी जति पढ्छौं फेरि अरुलाई सम्झाउँछौं। बाबा भन्नुहुन्छ—प्यारा बच्चाहरू! शास्त्र पढेर, जप तप गरेर मलाई प्राप्त गर्न सक्दैनौं बाँकी फाइदा के छ। सिँढी त उत्रिदै आउँछौं।

तिम्रो कोही दुस्मन छैन। तिमीले सम्झाउनु छ अवश्य—पाप र पुण्य कसरी जम्मा हुन्छ। रावण राज्यपछि नै तिमीले पाप गर्न सुरु गरेका हो। यस्ता पनि बच्चाहरू छन्, जसलाई नयाँ दुनियाँ, पुरानो दुनियाँ के हो? यो पनि सम्झाउन आउँदैन। अब बाबा भन्नुहुन्छ—बेहदका बाबालाई याद गर, उहाँ नै पतित-पावन हुनु हुन्छ। बाँकी तिमी कहीं पनि जानु पर्ने आवश्यकता छैन। भक्तिमार्गमा सधैं पाउ घरबाट बाहिर जान्थ्यो। पतिले स्त्रीलाई भन्छन्—कृष्णको चित्र घरमा पनि छ, फेरि बाहिर किन जानु पर्यो? के फरक छ? पति परमेश्वर हुन्, यसलाई पनि मान्दैनन्। भक्तिमार्गमा धेरै टाढा-टाढा उँचाइमा मन्दिर बनाउँछन्, जसबाट मनुष्यको भावना बसोस्। तिमीले सम्झाउँछौं, मन्दिरमा कति धेरै धक्का खान्छन्। यो एउटा चलन बनेको छ। शिव काशीमा तीर्थ गर्न जान्छन् तर प्राप्ति केही पनि छैन। अहिले तिमीलाई त बाबाको श्रीमत मिल्छ। तिमी कहीं पनि जानु पर्दैन। पतिहरूको पति परमेश्वर वास्तवमा उहाँ एकै हुनु हुन्छ। जसलाई तिम्रो पति, काका, मामा सबैले याद गर्छन्। उहाँ हुनु हुन्छ पति परमेश्वर अथवा पिता परमेश्वर। उहाँले तिमीलाई भन्नुहुन्छ—म एकलाई याद गर्यो भने तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ। तिम्रो दीपक अहिले जागृत भइरहेको छ त्यसैले तिमीबाट मनुष्यलाई प्रकाश देखिन्छ। बच्चाहरूको पनि नाम प्रसिद्ध हुनु छ। बाबाले बच्चाहरूको नाम त प्रसिद्ध गर्नुहुन्छ नि। सुदेश बच्ची सम्झाउनमा बडो तीक्ष्ण छिन्। पुरुषार्थ धेरै राम्रो छ त्यसैले पुराना भन्दा पनि अगाडि गएकी छिन्। यसमा पनि धेरै पुरुषार्थ गरेर अगाडि जान्छन्। सारा आधार पुरुषार्थमा छ। निराश हुनु छैन। पछि आए पनि सेकेन्डमा जीवनमुक्ति पाउन सक्छन्। दिन-प्रतिदिन यस्ता धेरै निस्कदै जान्छन्। ड्रामामा तिम्रो विजयको पार्ट त छ नै। विघ्नहरू त पर्छन्। अन्य सतसङ्गमा यस्तो विघ्न पर्दैन। यहाँ विकारमा नै हंगामा हुन्छ। गायन पनि छ—अमृत छोडेर विष किन खाने।

ज्ञानबाट एक देवी-देवता धर्मको स्थापना हुन जान्छ। सत्ययुगमा रावण राज्य हुन सक्दैन। कति स्पष्ट सँग सम्झाइएको छ। रामराज्य सँगै रावण राज्य पनि देखाइएको छ। तिमीले समय पनि देखाउँछौ। यो हो संगम। दुनियाँ बदलिइरहेको छ। स्थापना, पालना, विनाश गराउने एक बाबा हुनु हुन्छ। छ धेरै सहज, तर धारणा पूरा हुँदैन अन्य सबै कुरा याद रहन्छ तर ज्ञान र योग भुल्छौ। तिमी उच्च भन्दा उच्च भगवानका सन्तान हो। दिन प्रतिदिन तिमी धनवान् हुँदै जान्छौ। धन मिल्छ नि। खर्च पनि आउँदै-जाँदै गर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- भण्डारी भरिंदै जान्छ। कल्प पहिला जस्तै तिमीले खर्च गर्नेछौ। कम-ज्यादा ड्रामाले गर्न दिँदैन। ड्रामामा बाबाको अटल निश्चय छ। जो पास्ट भयो ड्रामा। यस्तो भन्नु हुँदैन- यस्तो भएको भए यो गर्दैनथ्यौं। अहिले त्यो अवस्था आएको छैन। केही न केही मुखबाट निस्किएला फेरि महसुस हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- बितेकोलाई याद नगर, अगाडिको लागि पुरुषार्थ गर, यस्तो भूल फेरि नहोस्। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- चाँट लेख, यसमा धेरै कल्याण छ। बाबाले एक, दुईलाई देख्नु भयो। सारा जीवन कहानी लेखिरहेका थिए, सम्झनु हुन्छ बच्चाहरूले सिक्ने छन्। यहाँ फेरि श्रीमत्तमा चल्नुमा नै कल्याण छ। यहाँ झुट पनि चल्न सक्तैन। नारदको उदाहरण। चाँटबाट फाइदा धेरै छ। बाबाले आज्ञा गर्नुहुन्छ भने बच्चाहरू त्यस आज्ञामा चल्नु पर्छ। अच्छा-

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते, रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) ज्ञान धारण गरेर अरूलाई सम्झाउनु छ। ज्ञान धन दान गरेर महादानी बन्नु छ। कसै सँग पनि शास्त्रार्थ नगरी बाबाको सत्य परिचय दिनु छ।

२) बितेको कुराको चिन्तन गर्नु हुँदैन। यस्तो पुरुषार्थ गर्नु छ, जसले गर्दा फेरि कहिल्यै भूल नहोस्। आफ्नो सच्चा-सच्चा चाँट राख्नु छ।

वरदान:- सत्यताको अथोरिटीलाई धारण गरेर सबैलाई आकर्षित गर्ने निर्भय र विजयी भव तिमी बच्चाहरू सत्यताको शक्तिवाला श्रेष्ठ आत्मा हो। सत्य ज्ञान, सत्य बाबा, सत्य प्राप्ति, सत्य याद, सत्य गुण, सत्य शक्तिहरू- सबै प्राप्त भएका छन्। यति ठूलो अधिकारीपनको नशा रह्यो भने यो सत्यताको अथोरिटीले हर आत्मालाई आकर्षित गरिरहने छ। झूट खण्डमा पनि यस्तो सत्यताको शक्तिवाला विजयी बन्छन्। सत्यताको प्राप्ति खुशी र निर्भयता हो। सत्य बोल्नेवाला निर्भय हुन्छ। उसलाई कहिले पनि भय हुन सक्दैन।

स्लोगन:- वायुमण्डललाई परिवर्तन गर्ने साधन हो- सकारात्मक संकल्प र शक्तिशाली वृत्ति।

ब्रह्मा बाबा समान बन्नको लागि विशेष पुरुषार्थ: -

जसरी ब्रह्मा बाबाले हर कर्ममा, वाणीमा, सम्पर्क र सम्बन्धमा लवफुल रहनु भयो र स्मृति र स्थितिमा लवलीन रहनु भयो, त्यसैगरी फलो फादर गर। जति प्यारो बन्छौ त्यति लवलीन रहन सक्छौ र अरूलाई पनि सहज आफू समान र बाप समान बनाउन सक्ने छौ।